

Eitt ár og 14 dagar í seglbáti:

Jól hildu tey í 27 hitastigum — summarið í fleiri kuldastigum

Eitt ár og fjúrtan dagar í einum seglbáti.

Kann tað passa? Tað ljóðar næstan ótrúligt. Hetta eru teir fyrstu tankarnir, eg geri mær, tá eg hoyri um seglbátin Sjóanemonuna — ella Sjónotuna — sum liggur niðri í Vágsbotni.

Jú, finnið Pertti Duncker hevur ferðast líka úr Finlandi, suður til Cap Verdi, yvir til Barbados, upp til Labrador, yvir til Grønlands, Ísland og síðan henda vegin. Og nú er hann á veg heim. Átlanin er, at báturin skal koma til Helsinki 9. oktober.

Jólini helt manningin á Barbados í 27 hitastigum, meðan Sjónotan nú í bestu summartíð hevur ligið í krússað millum Ísflakar og Ísfjell millum Labrador og Grønland í fleiri kuldastigum. Ja, isurin var so nógvur, at báturin slapp ikki inn at Grønlands strond-

um. Men manningin sá fjallatopparnar.

Men tá var bert olja eftir til ein dag — og provianturin var eisini við at ganga undan. So stóri dreymurin at koma til Grønlands varð av ongum á hesum sinni.

Manningin hevur skift

Pertti hevur verið við bátinum alla tíðina, meðan restin av manningini hevur skift nakað. Nú báturin kom til Føroya, vóru fyra við. Ein sonur og ein dóttur og ein onnur kvinna.

Pretti legði sjálvur triði út á hav 1. august í fjør. Báturin — Merivuokko — er 11 metrar langur og er skrásettur til nýggju tons. Pertti, sum er sveisari, hevur sjálvur bygt bátin. Hann er sjeý ára gamal. Tað tók honum tvey ár at byggja bátin í vikuskiftunum.

Úr Helsinki gekk leiðin suður eftir. Fram við strondini á europeiska meginlandinum. Niður til Las Palmas, har dótturin, Eija, og konan, sum er farin heim aftur til Fin-

lands at arbeiða, komu umborð í oktober mánað. Síðan gekk leiðin til Senegal og Cap Verdi oyggjarnar.

Dótturin Eija greiðir frá á enskum. Tey duga ikki svenskt, men skilja og duga eitt sindur at tosa á enskum.

3.500 kilometrar

Úr Cap Verdi oyggjunum legði Sjónotan við teimum fimm fólkunum tvørtur um Atlantshavið. Teinurin, tey sigldu í einum, var 3.500 km. Málið var Barbados. Hagar komu tey beint fyrri jól og lógu har á jolum saman við 80 øðrum seglbátum. Teirra millum vóru 20 svenskir bátar og ein norskur.

Barbados er eitt stað, har seglbátar hittast á jolum.

Eftir at hava ligið eina viku í Barbados, helt Pertti saman við manningini leiðina fram til Trinidad, har tey vóru á nýggjáriinum.

Eija greiðir frá, at longu tá pápin fór at gera bátin, legði hann ætlanir um at fara til Trinidad. Í Trinidad er annars í márs árliga ein stevna fyrri seglbátar. Men tá Sjónotan var har, var eingin annar bátur.

Úr Trinidad hildu tey leiðina fram norður eftir, og vitjaðu fleiri av oyggjunum út fyrri miðamerikonsku strondini og steðgðu í støðum sum, Puerto Rico og á Bahama-oyggjunum. Á hesi leiðini møttu tey nógvum seglbátum.

Trupult at fáa manning

Í USA, hagar Merivuokko kom 1. apríl, fóru tvey av bátinum, men tað visti seg vera ógvuliga trupult at fáa nýggja manning. Tey trý hildu tí leiðina úr Miami til Norfolk — 1800 kilometrar.

Har varð aftur roynt at fáa manning, tí mamman skuldi eftir ætlan fara úr New York til Helsinki. Men uttan úrslit. Pertti skrivaði tí til Finlands og bjóðaði fólki við.

Tá tey komu til New York tann 14. mai, fór mamman við flogfari til

Finlands aftur, men tá var manningar-trupulleikin loystur.

Tann 20 ára gamli sonurin Petteri fekk fri frá hertænastuni og saman við tveimum vinfolkum hjá familjuni — eini konu og einum manni — kom hann til amerikanska storbýin.

— Vit lógu í triggjar vikur í New York og biðaðu. Hetta var ein grúulig tíð, sigur Eija. Havnin stór, langt og drúgt at koma fram.

Frysti seks stig í kahúttini

Við partvis nýggjari manning helt skiparin á Sjónotuni leiðina fram til Canada, New Foundland og til Labrador, hagar tey komu fyrst í juli.

Í Buttle Harbour í Labrador gjørdi manningin seg út til at halda leiðina fram til Grønlands. Tann 8. varð lagt frá landi.

Men á hesum túrinum var eydnan ikki við. Kuldin var so nógvur, at tað frysti seks stig í kahúttini. Eingin ovnur. Nógvur vindur. Toka í fleiri dagar og so kom Merivuokko í nógvánis.

Á myndum, Petteri visir mær, sæst báturin liggja við veldug Ísfjell, við Ísflakar, sum manningin er farin upp á, og á tí eini myndini hómast Grønlands.

Í heilar tveir dagar royndu tey at finna eina leið gjøgnum isin inn til Julianeháb. Men uttan úrslit. Maðurin, sum var komin við, skuldi til arbeiðis aftur, og brenni-evni var bert eftir til ein dag.

— So var einki annað at gera enn at sleppa ætlanini at koma til Grønlands og í staðin seta kós móti Íslandi. Ferðin gekk tá væl og vindurin var til vildar, men vit vóru noydd at sigla langt suður um kappan, tí isurin var so nógvur, greiðir Eija frá.

Maturin við at ganga undan

Tá báturin kom til Reykjavík 24. juli, hevði manningin verið í sjónum í 16 dagar. Og tá var mat-

Eija, Petteri og Pertti Duncker, úr Helsinki, hava siglt runt um meginpartin av Atlantshavinum. Úr Cap Verdi oyggjunum til Barbados og heilt upp til Labrador og Grønland og síðan henda vegin

urin eisini við at ganga undan.

Ferðin úr Labrador til Grønlands var upprunliga ætlað til seks dagar. Provianterað var til 10. Tey brúktu 16. Men tey bakaðu breið og kláraðu seg við ymiskum. Tey royndu at fiska, men ikki einasta fisk fingi tey á allari leiðini.

Úr Reykjavík hildu tey leiðina til Eysturlandið. Ferðin úr Høfn til Fuglafjarðar, hagar tey komu 11., tók tveir dagar. Nú

hava tey ligið í Havn í nakrar dagar og fyrrapartin í dag fara tey til Vágs.

Úr Føroyum sigla tey til Hetlands, Stavanger, Keyptmannahavn og so til Helsinki.

— Og tá vænta vit stóra móttøku, sigur Eija.

— Nær fara tit á næstu longu ferðina?

— Oh, we don't know... Ikki enn, smirist pápin. Ongatíð á eina so langa ferð.

jo-mo

SU

Límafundur verður í floksrúmi Javnaðarflokksins á gl. Apotekinum í Havn leygardagin kl. 14,00.

Nevndin

Barnagarðslæraravikarstarv

Eitt starv sum barnagarðslæraravikarur er leyst at søkja á skúlanum á Trøðni og skal verða sett 15. september ella 1. oktober 1982.

Umsóknir verða at senda fyristøðumanninum á Føroya Spesialsúla, postbox 183, 3800 Tórshavn í seinasta lagi 6. sept. 1982.

Pertti Duncker hevur sjálvur bygt Merivuokko, sum er 11 metrar langur. Tað tók honum tvey ár í vikuskiftum